

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

DESCOMPTES PER INCOMPLIMENT HORARI

L'article 30 de l'EBEP, va establir, l'any 2007, la possibilitat que les Administracions Públiques practiquessin descomptes a la nòmina com a conseqüència de d'incompliment de la jornada de treball.

Aquesta norma, com tantes altres, havia estat ignorada per gairebé totes les Administracions del país fins que fou rescatada, cinc anys després d'haver estat promulgada, pel "Govern dels millors" per a impulsar una reforma legislativa adreçada a aplicar-la a l'àmbit de la Generalitat.

El mateix Parlament, que va aprovar aquesta mesura relativa a l'incompliment horari, justament ahir, dia 22 de gener, quan s'aprovava la llei més important de l'any, la de Pressupostos, estava gairebé buit. Es veritat que al final van arribar tots, però només a l'hora de votar. Es a dir, com si nosaltres arribéssim a l'hora de fitjar la sortida. Tanmateix, cobraran les seves dietes per desplaçament, dinaran a preus subvencionats al bar del Parlament, i, mentre surten per la porta gran fent un rotet (i si s'escau un pet de satisfacció), se n'aniran a casa, després d'una dura jornada. Això sí, no tindran descompte per incompliment horari, que això només és per la colla de descamisats que han de treballar per viure. De camí cap a casa però, aniran pensant alguna altra ocurrència, alguna altra aportació per a "optimitzar", "racionalitzar" i fer més "eficient" la utilització dels migrats recursos del nostre Pressupost.

Certament ens paguen per una feina i, per tant, aquesta feina s'ha de fer el millor que sabem. Res a dir doncs respecte del deure moral de complir amb les nostres obligacions. Faltaria més.

Això no impedeix però fixar-nos que, justament l'únic Govern que ha tirat endavant aquesta mesura, ha estat el que ocupa un partit, CiU, que no es caracteritza precisament per poder donar lliçons de moralitat, entre moltes altres coses, i per només citar les més recents, ens pretén donar classes de moral, per arribar o sortir 5 minuts abans de l'hora que toca, que, no ens confonguem, es tracta d'un pecat més que venial, ens pretén donar classes de moral, dèiem, un partit, el secretari general del qual està imputat en diferents casos de corrupció. I per bastants més diners que els que pugin resultar d'estalviar-se les misèries que recaptaran amb l'aplicació d'aquesta norma (que a més suposarà una infraestructura i una pèrdua d'hores de feina amb uns costos semblants als derivats dels descomptes que ens volen aplicar).

I es que, si el corrupte mig, sol tenir com a lema "viu i deixa viure", el corrupte autòcton en resulta ser la varietat més irritant ja que suma a la seva condició de corrupte la condició de roí, miserable i hipòcrita.

Com les condicions del miserable s'agregen conforme es descendeix a l'escala jeràrquica (és allò de ser més papistes que el papa), aquella iniciativa legislativa, materialitzada a la Llei 5/2012, ràpidament, dos mesos més tard, va faltar temps per a que es materialitzés en un Decret, el 56/2012, on es detallaven les condicions de la mesura retributiva.

La rapidesa en aplicar aquesta mesura contrasta amb la rapidesa esmerçada a aplicar una altra norma també de març de 2012, com la Llei 5/2012 que establí els descomptes per incompliment horari. Es tracta de l'Acord de Govern GOV/28/2012, de 27 de març, que establí una retallada del 30% en el nombre de persones que perceben l'anomenat 11%, i que encara, segons contesta de la pròpia Administració, no s'ha acabat d'aplicar.

Ara, han decidit fer un nou pas endavant i han dictat, dins la febre instructora que els hi ha entrat a final d'any, la Instrucció 3/2013 on s'estableix el procediment de deducció proporcional de retribucions per incompliment de la jornada.

La instrucció comença, com no, dient que la culpa la té Madrid: "D'acord amb l'article 30 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic...". Obviant que durant cinc anys, han fet cas omís del que deia Madrid.

Estableix, que l'incompliment s'ha de notificar immediatament a la persona interessada i, com a màxim durant els primers 15 dies. Per tant, tractant-se d'una qüestió de procediment, i per tant, d'ordre públic, i tenint el descompte naturalesa quasi sancionadora, entenem que la notificació produïda fora d'aquest termini resulta ineficaç i decau el dret de l'Administració a practicar el descompte. D'altra banda, la notificació s'ha de fer segons el model establert i ha de constar fefaentment.

La Instrucció concedeix 5 dies hàbils a l'interessat per a justificar l'eventual incompliment, tanmateix, la ignorància jurídica dels redactors de la Instrucció els fa oblidar que l'article 84.2 de la Llei 30/1992, els obliga a concedir un mínim de 10 dies hàbils i un màxim de 15 dies. Per tant, aquest termini és il·legal, de manera que s'hi s'han presentat al·legacions al 15è dia i no s'han tingut en compte a la resolució, aquesta serà nul·la per manca de tràmit d'audiència.

Preocupada la instrucció més per aplicar el descompte retributiu que no pas pels drets de la persona a la que s'acusa d'incompliment horari, no fa cap referència als recursos que contra la resolució poden interposar-se. Atès que en matèria de nòmines l'òrgan competent és el secretari general o el director l'organisme competent, els seus actes exhaurixen la via administrativa, de manera que es pot optar per interposar recurs de reposició o directament recurs contenciós-administratiu (els empleats públics, en matèria de personal, estem exempts de taxes, però si se'ns desestima, serem condemnats en costes).

En qualsevol cas, cal tenir en compte que no es poden acumular incompliments horaris de mesos diferents i que cal una resolució expressa per cada mes.

La deducció proporcional de retribucions constituïa una sanció prevista al reglament de règim disciplinari. Tanmateix, això suposava un inconvenient per a l'Administració, ja que obligava a obrir un procediment disciplinari amb totes les garanties per a la persona afectada. Per tal de

carregar-se aquestes garanties, com tantes altres, van decidir fer desaparèixer aquesta sanció del Reglament i tirar pel dret, inventant-se un procediment "sui generis" que en un "plis plas" permetia practicar-te el descompte. D'altra banda, el recurs contra una sanció suspèn l'aplicació de la sanció. D'aquesta manera, et poden aplicar directament el descompte i si mitjançant els corresponents recursos, finalment ho perden, ja et tornaran el que t'han descomptat, això sí, sense interessos.

No volem acabar sense dir que considerem que aquesta mesura té caràcter sancionador i, per tant, ha de ser aplicada tot respectant els principis del dret sancionador, la qual cosa significa que cal seguir el procediment establert no en la Instrucció a la que ens referim sinó en el Reglament sancionador. D'altra banda, els efectes del règim de recursos en matèria de sancions, han de ser aplicables també en aquest cas, la qual cosa suposaria que, en cas de recurs, la sanció quedaria suspesa fins la seva ferma.

Estudiarem el cas i, si decidim recórrer la Instrucció us informarem puntualment.